



»Mladi fotografi in njihova čustva«

@direktni: Aljoša, Damir, Daniel, Franz, Gabriel, Helena, Ines, Johanna, Julijan, Leo, Martin, Martina, Sanja, Svetlana in Veronica

petek, 27. decembra 2019 | št. 8 | leto I

mladi@primorski.eu

Fotografa-avtorja v času Instagrama



Znastopom družbenih omrežij se je javno deljenje fotografij zelo razširilo: vsako sekundo na Instagramu objavijo približno 960 slik. Zato se lika fotografa in influencerja vedno bolj spajata, tako kot tudi razlika med navadno in avtorsko fotografijo. Zato je @Direkt tokrat pripravil intervju z dvema mladima amaterskima fotografoma iz vrst slovenske manjšine v Italiji, in sicer z Jakobom Sancinom in Ivanom Smotlakom.

Kako si spoznal svet fotografije?

Jakob: Fotografirati sem začel pred tremi leti, pravzaprav si je fotoaparat kupil Ivan in tako je svet fotografije začel zanimati tudi mene. Zato sem si izposodil star bratov fotoaparat, toda imel je poškodovano lečo in so se na fotografijah stalno pojavljale črne črte. Svojo prvo resno izkušnjo s fotografijo sem doživel nekaj mesecev kasneje v Rusiji, ko smo jo obiskali s šolo. Nekaj prijatelj mi je priskrbel nov fotoaparat in svoje prve resne slike sem začel ustvarjati na ulicah Sankt Peterburga. Nato sem na letališču v Münchnu kupil knjigo za začetnike fotografije in z njeno pomočjo sem se naučil prvih veščin.

Ivan: Željo, da bi začel fotografirati, sem imel že veliko časa pred dejanskim začetkom. Obiskoval sem šolo v zaselku Falcade, v katerem je zelo pogosto snežilo. Sam obožujem gozdove in sneg, zato je postajala želja po fotoaparatu vedno močnejša. Z denarjem, ki sem ga zaslužil na delovni praksi, sem si prvič kupil fotoaparat in začel ustvarjati prve fotografije.

Kateri je tvoj najljubši fotografski žanr oziroma tehnika in zakaj?

Jakob: Od vedno so mi najljubše fotografije ljudi, sicer gre pogosto za ključne prizore, ki se pojavijo pred mano – temu fotografi pravijo »street photography« oz. ulična fotografija. Zelo mi je všeč hoditi po mestu, iskati zanimive prizore in dober glavni lik, zato je moj aparat vedno pripravljen, saj se lahko dober prizor pojavi kadarkoli, zato se ti

oblikuje neke vrste pogled 360 stopinj. Občasno pa delam tudi portrete.

Ivan: Najraje slikam pokrajino in ljudi, ampak drugače kot Jakob: jaz raje delam portrete, hočem komunicirati s subjektom.

Fotografi pejzažev svoje slike zmeraj pripravijo pred prihodom na teren. Delaš to tudi ti?

Jakob: Ne. Po navadi si prej zastavim samo to, da mora imeti zgodbo in pokazati nekaj čustev. Zelo mi je všeč prikazati občutke, obenem pa lovim spontanost subjektov. Zato sem pripravljen hoditi ure in ure tudi po najbolj skritih ulicah za dobro sliko in nikoli ni gotovo, da bom sploh odnesel kak uspešen posnetek.

Ivan: Tako kot Jakob tudi jaz ne pripravim motivov vnaprej. Seveda pazim na okoliščine; za vsako uro dneva ali vremenske razmere se dobi ugodnejši kraj – ko sem na primer na Krasu, mi je zelo všeč fotografirati sončne zahode.

torsko sliko: prva je samo prikaz trenutka in dogodivščine, druga pa naj bi bila prikaz čustev, ki jih je avtor doživel v trenutku, ko je pritisnil na sprožilec.

Ivan: Tudi jaz sem že bil v Parizu in sem se zavedal, da pred tako mojstrovino veliko ljudi ostane popolnoma brezbržnih. Zato sem osredotočil na portret, toda pokazal sem, kako je edini cilj številnih obiskovalcev posneti sliko, ne da bi se sploh zaustavili. Zato sem muzej prehodil dvakrat: prvič, da bi si ga dobro ogledal in užival, ter komaj drugič sem posnel nekaj slik.

Kaj ti je najbolj všeč pri delu fotografa?

Jakob: Moje uporabniško ime na Instagramu je fokie_ph prav zato, ker hočem izpostaviti, da se nimam za profesionalnega fotografa. Zdaj, ko že več let fotografiram, sem razvil sposobnost, da vidim veliko več detajlov in veliko bolj uživam pri preprostih scenah. Zato se na potovanjih, če imam s sabo fotoapa-



Je pri fotografiji pomembnejša ideja, zamisel ali tehnika?

Jakob: V zadnjih letih sem se naučil, da je dobra fotografija tista, ki pokaže zgodbo, zato mislim, da je najpomembnejša zamisel. Dobro sliko lahko ujamejo tudi z najslabšim telefonom, tehnika pa je potrebna, ker razširi možnost, da prikažeš tudi abstraktna čustva.

Ivan: Gotovo ideja. Ko več let fotografiraš, se boš seveda izboljšal v tehniki, ampak brez dobre zamisli, ne boš ustvaril dobre slike. Priznati moram, da večkrat dobim navdih na Instagramu, vendar to počnejo vsi fotografi, saj je nemogoče, da pridejo vse uspešne zamisli iz ene glave.

Če bi moral fotografirati Mono Lizo v pariškem Louvru, kaj bi naredil, da bi bila fotografija udarna in uspešna?

Jakob: To sem sicer že naredil! Ko sem v muzeju, rad ustvarjam podobe proti toku: moja fotografija Mone Lize se noče zaustavljati na Leonardovem portretu, temveč na tem, da jo turisti skoraj vedno pozabijo opazovati z lastnimi očmi, ker morajo najprej posneti sliko, ki jo bodo objavili ali pokazali prijateljem. To je ena največjih razlik med navadno in av-

rat, ne zaustavljam ob turističnih motivih, ampak sem pozoren tudi na obrise preprostega življenja.

Ivan: Pred posnetkom mi je všeč vložiti nekaj časa v pogovor s subjektom, ki ga bom slikal, ker tako razumem tudi, kateri je najboljši način, da ujame posameznika. Zelo me zanima tudi preveriti fotografije na računalniku, ko sem končal na terenu, ker vsakič ugotavljam, kaj bi lahko izboljšal.

Kaj bi svetoval tistemu, ki bi se hotel prvič spopasti s svetom fotografije?

Jakob: Naučil sem se, da se veliko informacij najde v knjigah, da je treba dobro poznati svoj fotoaparat in predvsem na začetku ni treba vložiti ogromno denarja v fotoaparate z večjo resolucijo. Pomembno pa je, da v trenutku, ko si na terenu, pustiš, da te vodijo čustva.

Ivan: Gledati dokumentarce in brati knjige je ključno, čim več biti na terenu je temelj za dobro poznavanje aparata, svetoval bi tudi, da se vložijo nekaj časa za urejanje. Za začetek ni potrebna veliko denarja, a v trenutku, ko začnete fotografirati bolj profesionalno, je treba najti tudi vir dohodkov. Sicer se tudi jaz nočem opredeliti kot fotograf, ker je to samo konjiček.

»Ljubezen mi od vedno daje inspiracijo. Ljubezen me vodi in okrog sebe vedno iščem ljubezen. Rad bi jo ujel v eno izmed svojih fotografij, zato da bi v njej vedno ostala. Ta je moj glavni in edini cilj v fotografiji. Julija 2018 pa je ljubezen prišla k meni. Bil sem na Montmartru, opazoval sem ulico lepega Pariza, ko se mi je ljubezen prikazala. Pred mano se je pojavil par, ki se je združil v neskončni poljub. V hipu sem v roke vzel fotografski aparat in ljubezen ujel v objektiv.«

Jakob Sancin

»Ko sem bil v Franciji, sem končno uresničil svoje sanje – videl sem Mono Lizo. V Parizu sem se zadržal samo en dan, zato je bil ogled muzeja zelo kratek, a sem vseeno uspel "ujeti" Giocondo. Hotel sem izostriti portret, tako da bi ga izoliral od hrupa, ki je bil okrog nje.«

Ivan Smotlak

